

ورزش بانوان

صعود فوتبالیست‌های جوان
به فینال آسیا

آخرین دیدار مرحله مقدماتی مسابقات فوتبال قهرمانی آسیا در گروه H برگزار شد و تیم ملی فوتبال بانوان بانوان ایران توانست بنگلادش را شکست بدهد و به مرحله نهایی این مسابقات راه پیدا کند. این تیم که در بازی نخست با نتیجه پر گل هفت بر یک در کمناستان را شکست داده بود، مقابل بنگلادش که از حمایت هزار هوادارش برخوردار بود، با تک گل نگین زندی پیروز این بازی حساس شد تا راهی مرحله اصلی این مسابقات شود. حساسیت این بازی به این دلیل بود که تنها یکی از دو تیم می‌توانست جواز حضور در مرحله اصلی را به دست بیاورد. در مرحله نهایی این مسابقات از ۱۳ تا ۲۱ خرداد سال ۱۴۰۲ به میزبانی از پاکستان برگزار می‌شود و دختران مریم جهانبختی باید خود را برای این مرحله آماده کنند. این تیم روز گذشته شهر داکارا به مقصد تهران ترک کرد. باید دید فدراسیون چه برنامه‌ای برای حضور قدرتمند تیم جوانان در مرحله اصلی مسابقات قهرمانی آسیا دارد. فدراسیون باید به این نکته توجه کند که عملکرد این تیم برای تیم بزرگسالان هم بسیار حائز اهمیت است. بالاخره این جوانان هستند که باید روزی در تیم بزرگسالان یکنگند و مسابقاتشان در این رده در رسیدنشان به تیم بزرگسالان بسیار مهم است.

منهای فوتبال

نصیر شلال سرمربی وزنه برداری شد
سجاد انوشیروانی همان‌طور که وعده داده بود، به فاصله چند روز از انتخابش به عنوان رییس فدراسیون وزنه برداری، سرمربی تیم ملی را انتخاب و معرفی کرد. انوشیروانی زمانی که به عنوان سرپرست مشغول فعالیت بود، هدایت تیم را به سعید علی حسینی سپرد و یک قرار داد بلندمدت هم با او امضا کرد. اما بعد از مسابقات جهانی و نتایجی نسبتاً ضعیف فدراسیون علی حسینی برای ادامه همکاری به توافق نرسیدند. حالا رییس فدراسیون تصمیم گرفت بار دیگر یک سرمربی جوان و المپیک‌ی را بار دیگر در اس‌تیم ملی قرار دهد. به این ترتیب نواب نصیر شلال که المپیک ۲۰۱۲ مدال نقره‌ا تصاحب کرده در ادامه دو پینگ‌قهرمان آن سال مدال طلا را به دست آورد، نخستین تجربه سرمربیگری‌اش را پیش‌رو دارد. در فاصله یک‌سال و نیم تا المپیک پاریس این مسئولیت سنگینی برای نصیر شلال جوان به نظر می‌رسد. نکته جالب این انتخاب جای است که تیم المپیک لندن در سمت‌های دیگری کنار هم جمع شده‌اند: حسین ضاراه که رییس کمیته فنی و عضو هیات رییس‌است تا سجاد انوشیروانی که رییس و نایب رییس فدراسیون هستند و کوروش باقری که به عنوان مدیر فنی تیم ملی مشغول است و باید روزی کار نصیر شلال نظارت کند. در هر حال وزنه برداری ایران مسابقات مهمی از جمله قهرمانی آسیایزای آسیایی، مسابقات جهانی و در نهایت المپیک پاریس را پیش‌رو دارد. می‌دانی که در همه آنها انتظار می‌رود وزنه‌برداران ایران روی سکوروند باید پدیدان تیم المپیک می‌توانند وزنه برداری ایران را به روزهای اوجش برگردانند؟

سایرست‌ها شمشیرشان را تیز کنند
با توجه به اینکه فدراسیون جهانی شمشیربازی رویدادهایی که امتیازشان بر رنکینگ المپیک ورزشکاران و تیم‌هایی حضور در المپیک پاریس را اعلام کرده است، تیم ملی ایران هم که مدتی است پرافت و خیز نشان داده به صورت جدی تر باید در مسابقات شرکت کند تا جایگاهش در پاریس خالی نباشد. جام جهانی جهانی اسپانیا که در دیپلمهش برگزار می‌شود، اولین رویدادی است که حکم انتخابی المپیک را دارد. مسابقات قهرمانی آسیا قهرمانی جهان دور و رویداد دیگر هستند که نتایج آنها تأثیر مستقیم بر وضعیت المپیک شمشیربازان شرکت‌کننده خواهد داشت. این رقابت‌ها به ترتیب خردادماه و تیرماه برگزار می‌شود. قطار رویدادهای دیگری هم اعلام خواهد شد که نتایج آنها روی رنکینگ المپیک شمشیربازان تأثیر مستقیم خواهد داشت. در صورت شمشیربازی ایران که به دنبال چهارمین حضور متوالی در المپیک است باید سلاح‌های خود را تیز کنند و از سال آینده با هدف کسب امتیاز المپیک در رویدادهای مصوب در تقویم فدراسیون جهانی شرکت کنند.

امیر و درس‌هایی از یک تجربه شکست خورده

این بار «ژنرال» باش

آرژانتاری

ماجرای کشتدار اما قابل پیش‌بینی معرفی سرمربی تیم ملی سرانجام به پایان رسید و امیر قلعه‌نویی همان‌طور که انتظار می‌رفت به عنوان سرمربی روی نیمکت تیم ملی ایران نشست. او از همان ابتدا نیز جدی‌ترین گزینه فدراسیون برای پذیرفتن این مسئولیت بود. در خلاف سایر افراد حاضر در فهرست مریمان داخلی فدراسیون، امیر سابقه حضور روی نیمکت این تیم را دارد. تجربه‌ای که البته اصلاً موفق نبوده اما شاید بتواند درس‌های جذابی برای این مربی داشته باشد. او با تکرار نکردن بسیاری از رفتارهای قبلی، می‌تواند دوران موفق‌تری را در تیم ملی پشت سر بگذارد.

یک کار ناتمام

تصمیم امیر برای بازگشت به تیم ملی، اصلاً مربوط به امروز و دیروز نیست. او از مدت‌ها قبل می‌خواست به تیم ملی برگردد، چرا که همیشه باور داشته دوران اول حضورش در این تیم به شکل عادلانه‌ای به پایان نرسیده است. بعد از حذف ایران از جام ملت‌ها، او در یک برنامه تلویزیونی به شدت مورد انتقاد قرار گرفت و

سرانجام نیز بر کنار شد. او هنوز نقش آن برنامه را در برکناری‌اش جدی می‌داند و آن مجری را نبخشیده است. به هر حال این مربی همیشه به دنبال فرصتی بوده تا ثابت کند قضاوت‌ها در موردش اشتباه بوده‌اند. فرصتی که حالا در اختیار امیر قلعه‌نویی قرار گرفته است.

تنش بدون تنش

وقتی امیر برای اولین بار به عنوان سرمربی تیم ملی انتخاب شد، اصلاً رابطه خوبی با رسانه‌ها نداشت. تنش میان او و خبرنگارها همیشه جدی بود و اجازه نمی‌داد در فضای اطراف تیم ملی صلح حاکم شود. قلعه‌نویی بعد از همه این سال‌ها، حالا به سمری آرام تبدیل شده و رفتار پخته‌تری از خودش نشان می‌دهد. او با گذشته‌ها فرق کرده و شاید

همین تفاوت موجب شود که این مربی نیز رفتار متفاوتی با رسانه‌ها داشته باشد و رویکرد کاملاً متفاوتی را در پیش بگیرد. تیم ملی این روزها اصلاً به تنش و درگیری نیاز ندارد.

جوانگرایی، فعلا دور از دسترس

اساساً وقتی با یک مربی فقط برای یک تورنمنت قرارداد می‌بندی، صحبت از جوانگرایی و نسل‌سازی دیگر کمی سخت می‌شود. با این حال قلعه‌نویی در اولین تجربه حضور در تیم ملی چند تصمیم شجاعانه گرفته بود که حالا باید تکرارشان کند. انتظار نمی‌رود که او به صورت تمام و کمال ساختار تیم ملی را تغییر بدهد اما نگرانی که بدون کارایی خاص و با سن زیاد در جام جهانی حاضر بودند، دیگر نباید در اطراف تیم ملی آفتابی شوند. همین حالا نیز ستاره‌های جوان زیادی در لیگ برتر هستند که مشتاق حضور در تیم ملی‌اند و امیر می‌تواند این فرصت را در اختیار آنها قرار بدهد. با این حال انتظار رقم زدن یک تحول اساسی و پایین آوردن

به تیمش خواهد برد. او باید تصمیم بگیرد که از امید در سمت چپ خط دفاعی استفاده کند یا به سبک مورايس، توراکن را به میان زمین ببرد.

رضاشکاری

شکاری در این فصل یکی از بهترین‌های گل‌گهر بوده و زیر نظر قلعه‌نویی نمایش‌های بسیار خوبی داشته است. انتظار می‌رود او نیز یکی از نفرات دعوت شده به اولین فهرست ژنرال برای تیم ملی باشد. چرا که این ستاره نقش بسیار مهمی در تیم این مربی ایفا کرده و در کنار او، خوش درخشیده است. شکاری نتوانسته به اندازه استعداد واقعی‌اش، در فوتبال ایران به جایگاه‌های مثبتی برسد اما حضور قلعه‌نویی روی نیمکت تیم ملی، شرایط را به سود این بازیکن تغییر خواهد داد.

آرمین سهرابیان

آرمین نیز در گل‌گهر خوش درخشیده و یکی از مدافعان موردعلاقه قلعه‌نویی در این تیم بوده است. انتظار می‌رود او نیز بالاخره در رده ملی دیده شود و فرصت بازی برای این تیم را به دست بیاورد. حضور در قلب دفاع تیم ملی البته اصلاً ساده نیست. شجاع و کنعانی، مجید حسینی و پورعلی گنجی و عارف غلامی همگی مدافعان درجه یکی برای فوتبال ایران به حساب می‌آیند اما شاید ژنرال یک جای خالی هم برای سهرابیان باز کند و این بازیکن را با خودش به‌ار دو ببرد. سهرابیان به عنوان یک مدافع، آمار گلزنی بسیار خوبی هم به جا گذاشته است.

محمد محبی

تا کمی قبل از شروع جام جهانی، عضو تیم ملی بود اما سرانجام به این تیم دعوت نشد و در تهران ماند. محبی اما در این فصل یکی از بهترین‌های استقلال بوده و انتظار می‌رود با حضور یک مربی داخلی، بیشتر از قبل در تیم ملی دیده شود. غیبت او در اردوی بعدی تیم ملی، کاملاً محال به نظر

شاید میانگین سنی تیم، کمی دور از ذهن خواهد بود.

ثبات فنی،

چیزی که تیم لازم دارد

یکی از مشکلات بزرگ قلعه‌نویی در دوره قبلی هدایت تیم ملی، تغییر مداوم سیستم تیم بود. او دوست داشت با سه مدافع بازی کند اما چون نظر غالب جامعه، دمه‌شدن بازی کردن با سوئیچر بود، تصمیمش را عوض کرد. امیر اما در سال‌های گذشته خودش را به روز کرده و حالا دیگر با دفاع خطی به مصاف رقبا می‌رود. تیم ملی در این دوران به ثبات فنی نیاز دارد. دیگر نباید سیستم بازی این تیم در میانه‌های راه جام ملت‌ها عوض شود و ایران در هر بازی، یک روش متفاوت داشته باشد. این تیم باید ثبات مدنظر مربی‌اش را پیدا کند و به سیستم دلخواه بازی‌اش نیز برسد.

فرار از کابوس نیمکت شلوغ

شاید استراتژیک‌ترین اشتباه امیر در دوره قبلی، استفاده از یک نیمکت بسیار شلوغ بود. او دستیاران بسیار زیادی داشت و اصرار می‌ورزید که همه چیز را با خود جمع‌حی حل کند. این بار اما دیگر چنین نیازی در تیم ملی احساس نمی‌شود. ایران باید یک نیمکت خلوت اما مفید داشته باشد. حتی نفراتی مثل هاشمیان و کریم باقری نیز به کار تیم ملی نخواهند آمد. اگر آنها واقعا دستیارهای مفیدی بودند، اجازه نمی‌دادند در دوران اسکوچیچ آن ماجراها در اردو اتفاق بیفتد. در نتیجه انتخاب دستیارها برای ژنرال اهمیت بسیار زیادی خواهد داشت.

امیر و شاگردها،

از برابری تا اقتدار

یکی دیگر از مسائلی که در دوره قبلی در مورد ژنرال گفته می‌شد، علاقه او به استفاده از بازیکنان خودی بود. در حقیقت این مربی اصرار داشت از رضاعیانیت به عنوان وینگر در تیم ملی استفاده کند و در لحظات حساس دیدار با کره، طالب‌لورا به زمین مسابقه بفرستد. او این بار باید برابری بیشتری در فضای تیم ملی به وجود بیاورد. از سوی دیگر، بسیار مهم است که او اقتدار کافی را در این زمینه داشته باشد. اگر پای اقتدار امیر فقط کمی بلندگردد، همان ماجراهای درگان اسکوچیچ در تیم ملی دوباره تکرار خواهد شد. این ماجراهای است که اصلاً نباید به سادگی از کنارش عبور کرد. چرا که این تیم ستاره‌های ناسازگار زیادی دارد.

می‌رسد. ایران در این پست به مهره‌های جوان نیاز دارد و محبی با درخشش در لیگ برتر بیست و دوم، بار دیگر پیراهن تیم ملی را به دست خواهد آورد.

مهدی قایدی

مهدی نیز پای ثابت نبردهای ایران در مقدماتی جام جهانی بود اما با آمدن کی‌روش دیگر به تیم دعوت نشد و جام جهانی را هم از دست داد. امیر بارها از این فوتبالیست جوان تمجید کرده و با توجه به فرم روبیایی او در هفته‌های اخیر، انتظار می‌رود قایدی نیز دوباره به عضو همیشگی اردوهای تیم ملی تبدیل شود. او شناس خوبی برای همراهی ایران در اردوهای بعدی خواهد داشت.

محمد عمری

بعید نیست امیر برای به دست آوردن دل پرسپولیسی‌ها، پدیده جوان این تیم را نیز به اردو دعوت کند. عمری یکی از بهترین‌های لیگ برتر بیست و دوم بوده و از هر حیث، شایستگی حضور در اردوهای تیم ملی را دارد. البته دعوت از بازکنی مثل او، به سطح جوانگرایی تیم ملی نیز مربوط می‌شود. باید دید ژنرال در چه سطحی این جوانگرایی را جدی خواهد گرفت.

محمد خدابنده‌لو

درست مثل عمری، شرایط برای این هافبک نیز به میزان جوانگرایی در تیم بستگی خواهد داشت. اگر امیر تصمیم به نسل‌سازی در تیم بگیرد، خدابنده‌لو نیز جای خودش را در تیم پیدا خواهد کرد. او این فصل نمایش‌های خوبی در خط میانی گل‌گهر داشته و یکی از نفرات محبوب امیر در این تیم بوده است. خط هافبک جایی است که تیم ملی به چند تغییر نیاز دارد و یکی از آن نفرات می‌تواند پدیده جوان گل‌گهر باشد. محمد قابلیت‌های بسیار زیادی دارد که می‌تواند در رده ملی به کمک فوتبال ایران بیاید.

هواداران شان شناسن زیادی برای موفقیت دارند و بدون شک در این استادیوم جو سختی برای رقبا به وجود خواهند آورد. برنامه نبردهای باقی مانده استقلال هم بعد از شکست دادن گل‌گهر و فولاد در دو بازی بزرگ متوالی، دیگر آنقدر دشوار نیست. با این برنامه، حرف زدن از قهرمانی برای تیم ریکاردو خارج از دسترس نخواهد بود. با این حال سرنوشت قهرمانی فعلا در دستن سپاهان است.

در استقلال، بازیکنان اصلی و ذخیره همه برای یک هدف مبارزه می‌کنند و این درست همان چیزی است که باشگاه را به قهرمانی امیدوار نگه می‌دارد. هفته قبل بازیکنی مثل رضا میرزایی از روی نیمکت بلند شد و یک‌تنه ورق بازی را برگرداند و این هفته، بازیکنی مثل پیمان بابایی یک پاس گل بسیار مهم برای تیمش داد.

تیم اسپینتو خودش را پیدا کرده و با روحیه‌ای خوب برای یک هدف مشترک می‌جنگد. آنها در هفته‌های آینده در انتظار لغزش سپاهان خواهند بود تا شاید صدرنشینی لیگ را به دست بیاورند. با این حال خبر بد برای این تیم تعطیلی لیگ برتر است. نبرد بعدی آبی‌ها در لیگ در سال جدید برگزار خواهد شد. یک جدال خانگی با ذوب آهن که می‌تواند این تیم را به یک برد مهم خانگی برساند. یخش زیادی از بازی‌های باقی مانده استقلال در این فصل در استادیوم آزادی برگزار می‌شود. آنها با حضور

شرایطی می‌تواند نقش یک ناچی را برای تیم بازی کند. او فقط برای تیم پنازتی نمی‌زند و حتی وقتی در سمت راست خط دفاعی قرار می‌گیرد، این چنین قفل یک بازی بزرگ را برای استقلال باز می‌کند. مهدی قایدی نیز در بهترین زمان ممکن به فرم ایده‌آل رسیده است. استقلال در نیم‌فصل دوم با این بازیکن اوج گرفته و او در اهواز، سندیپورزی تیمش را المضا کرده است. در مجموع همه چیز برای این تیم مطلوب به نظر می‌رسد. شاید تنها حسرت آنها این باشد که دیگر بازی مستقیمی با سپاهان ندارند اما باید در ادامه فصل مقابل پرسپولیس به میدان بروند. فاصله سه امتیازی با سپاهان اصلاً جبران‌نشدنی نیست و این فرم خوب استقلال می‌تواند باشگاه را تا آخرین هفته به قهرمانی امیدوار نگه دارد. مساله مهمی که به بهبود فرم استقلال در این فصل کمک کرده، اتحاد بین بازیکنان تیم است. این را می‌شود از پاس پیمان بابایی برای مهدی قایدی متوجه شد.

چهره به چهره

هشت برنده بازگشت قلعه‌نویی به تیم ملی

زمانی برای تغییر

آرژانتاری

طبیعی به نظر می‌رسد که سرمربی جدید تیم ملی، سلیقه‌اش را نیز به‌ار دوی جدید تیم بیاورد. او در انتخاب نفرات نیز راه خودش را می‌رود و این انتظار وجود دارد که در این دوره، پای فوتبالیست‌های جدیدی نیز به تیم ملی باز شود. شاید بعضی ستاره‌ها در بدنه تیم ملی، نگران این انتخاب هستند اما بدون شک بازیکنانی که در این سال‌ها فرصت چندانی برای بازی در تیم ملی نداشته‌اند، از این انتخاب استقبال خواهند کرد. بازیکنانی که شاید برنده رقم خوردن این تغییر روی نیمکت تیم ملی ایران باشند.

پیام نیازمند

امیر، کاشف پیام نبود اما این گلر را از پیکان به سپاهان برد و فرصت تبدیل شدن به یکی از بهترین دروازه‌بان‌های فوتبال ایران را به او داد. شاید با حضور ژنرال، نقش نیازمند در تیم ملی پررنگ‌تر شود. پیام یکی از چهار گلر ایران در جام جهانی بود اما حتی بعد از مصدومیت بیرو در جریان دیدار با انگلیس به زمین نرفت و به نظر می‌رسد سنگربان چهارم تیم ملی است. با حضور ژنرال، جایگاه او قطعاً زده چهارم بهتر خواهد شد.

امید نورافکن

شاید هیچ‌کس به اندازه امید از رقم خوردن تغییر در تیم ملی راضی نباشد. او در اوج شایستگی و با لجبازی کی‌روش، جام جهانی را از دست داد و این تورنمنت را از دور تماشا کرد. امیر سابقه همکاری با امید را در سپاهان داشته و همیشه به بازی او علاقه‌مند بوده اما بدون شک این بازیکن را

اتفاق روز

استقلال و جایگاهی که از پرسپولیس گرفت

مدعی ردیف دوم!

آخرین بار در سومین هفته از لیگ برتر بود که استقلال اسپینتو در رده‌های بهتر از پرسپولیس یجیی دیده می‌شد. این اتفاق برای ۲۰ هفته متوالی رخ نداد و حالا آبی‌ها دوباره در جایگاهی بالاتر از رقیب سنتی قرار گرفتند. با توجه به برتری نتایج رودرو به تفاضل در این فصل، سپاهان تحت هر شرایطی یک هفته دیگر نیز صدرنشین لیگ خواهد بود اما استقلال به اندازه هفت مسابقه برای دفاع از عنوان قهرمانی‌اش فرصت دارد. نمایش آبی‌ها روبه‌روی فولاد، نمایشی شبیه یک قهرمان بود. آنها باز هم در اهواز عالی ظاهر شدند و با دو گل به موقع، حریف را شکست دادند. کوین یامگا ثابت کرده که در هر